Εὐεργετικαὶ θεωροῦνται αἱ βροχαί, ποὺ πίπτουν τὰς ἡμέρας αὐτάς. Εἴθε οἱ ἀγρόται μας νὰ ἀπολαύσουν τὸ μέγιστον τῶν μόχθων των καὶ πρὸς τὸ γενικώτερον ὄφελος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐλπίζεται βασίμως ὅτι μὲ τὰς συνεχεῖς καὶ ραγδαίας, εἰς ὡρισμένας περιοχάς, βροχὰς θὰ ἀνυψωθῇ ἡ στάθμη τῶν λιμνῶν καὶ οὕτω θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐνεργειακὴ δύναμις. Πάγκοινος εἶναι ἡ εὐχὴ πρὸς τοῦτο.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ ΕΠΟΣ

ΑΘΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ

Τοῦ Β. Γυμνασιάρχου κ. ΓΕΡ. ΜΑΝΙΑΚΗ

Εἰς ἑόρτιον συγκέντρωσιν, εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πατρῶν ἐπὶ τῇ 28ῃ ἐπετείῳ τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ, ὡμίλησεν ὁ Β. γυμνασιάρχης κ. Γερ. Μανιάκης, τοῦ ὁποίου ἡ ὁμιλία ἔκαμεν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ὄντως ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν τοῦ κ. Μανιάκη.

Μάννα Ἑλλάδα, δική σου μιὰ (σάλπιγγα ἠχεῖ
λὲς ἀκόμα στῆς Πίνδου μιὰ (κόχη
στοὺς λαοὺς νὰ θυμίζῃ γεμᾶ- (το ψυχή
τὸ τρανὸ ποὺ ξεστόμισες ΟΧΙ

Τὸ νὰ ὑμνῇ κανεὶς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀποτελεῖ ὑπέρτατον χρέος καὶ ταυτοχρόνως ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς φανεροὺς καὶ ἀφανεῖς σκαπανεῖς τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους μας. Ἡ μνήμη τῆς θυσίας των εἶναι ἀπόδοσις τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὰ τίμια μέλη τοῦ σώματος τῆς Πατρίδος, ποὺ προσέφεραν ὁλοκαύτωμα τὰ σώματά τους διὰ τὴν προάσπισιν τῆς Πατρώας Γῆς καὶ μάθημα ἐπίσης ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἐπιγιγνομένων.

Εἶναι εὐλογημένες οἱ ἡμέρες ἐκεῖνες, που τὸ Ἔθνος συνέρχεται καὶ συγκεντρώνεται γιὰ νὰ ἀναοκοπήσῃ τὰ περασμένα, νὰ μελετήσῃ τὰ παρόντα, νὰ ἀτενίσῃ τὰ μέλλοντα καὶ ποὺ διαπιστώνει πῶς πάντα βρίσκεται μέσα στὸν ἐκλεκτὸ δρόμο, ποὺ τοῦ ἔχει χαράξει ἡ θεία Πρόνοια. Τότε ὁλόκληρη ἡ φυλὴ μας γίνεται ἕνα αὐτὶ γιὰ νὰ ἀκούσῃ, ἕνα μάτι γιὰ νὰ ἐρευνήσῃ, ἕνας νοῦς γιὰ νὰ σκεφθῇ καὶ μιὰ καρδιὰ γιὰ νὰ αἰσθανθῇ.

Πρὶν ἀπὸ 27 χρόνια καὶ πρὸ τοῦ ἀκόμα νὰ ξημερώσῃ ἡ 28η Ὀκτωβρίου, συνετελεῖτο τὸ θαῦμα, τὸ νεώτατο Ἑλληνικὸ θαῦμα, τὸ θαῦμα, ποὺ τὸ εἶχαν προετοιμάσει οἱ αἰῶνες τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως, τὸ θαῦμα ποὺ κατέπληξε, ποὺ συνεκλόνισε μὲ τὴν τραγικὴ του ὁμορφιὰ καὶ τὸ αἱματοποτισμένο μεγαλεῖο του, ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο, τὸ θαῦμα, ποὺ σὲ μιὰ τεράστια κολυμβήθρα, γεμάτη ἀπὸ τὰ ἱερὰ καὶ δροσερὰ νάματα τῶν ἀναλλοιώτων ἑλληνικῶν ἀρετῶν, ξαναβάπτισε ὁλόκληρη τὴ φυλή μας.

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς τὸ Ἔθνος μας, σοφὰ καθοδηγημένο ἀπὸ τὴν Ἐθνική μας Κυβέρνηση, ἡ ὁποία μὲ τὴν πνοή της καὶ τὸ ἔργον της δίνει ἔντονο ἐθνικὸ παλμὸ στοὺς σταθμοὺς τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας, θὰ ὑμνήσῃ σύσσωμο τὸν ὑπέρτατο ἄθλο τῶν πατέρων μας, οἱ ὁποῖοι, γαλουχημένοι καθὼς ἦσαν μὲ τὰ διδάγματα τῆς ἐνδόξου τριακιλιετοῦς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἐβεβαίωσαν μὲ τὸν ἀγῶνα τους ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Ἕλληνος γιὰ τὴν Πατρίδα εἶναι πάντα κάτι τὸ χειροπιαστό, κάτι τὸ ὁλοζώντανο, κάτι ποὺ ἐνθουσιάζει τὸ νοῦ καὶ πυρακτώνει τὴν καρδιά.

Τριπλευλογημένη λοιπὸν ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Μᾶς θυμίζει πανηγυρικὰ τὴν καταγωγή μας. Βροντοφωνεῖ ποιοὶ εἴμαστε. Μᾶς γεμίζει θάρρος καὶ ἐλπίδες. Καὶ πίστη ἀτράντακτη γιὰ τὴν ἀθανασία τῆς φυλῆς μας. Μᾶς θυμίζει ἀκόμα τὶς ἱερὲς ὑποχρεώσεις, που ἐχουμε στὴν ἱστορία μας, τὰ καθηκοντά μας πρὸς τὸ γένος, πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη.

Ἂς σιγήσουν λοιπὸν γιὰ λίγο οἱ κτύποι τοῦ ἀνθρωπίνου μόχθου. Ἂς σταματήσουν οἱ βιοτικὲς σκέψεις καὶ μέριμνες. Καὶ ἂς συγκεντρωθοῦν ὅλες οἱ ἑλληνικὲς καρδιὲς γιὰ νὰ πάλλουν μ' ἕνα σφυγμὸ καὶ ρυθμό. Γιὰ νὰ κλίνωμε ἐδῶ τὸ γόνυ καὶ νὰ προσκυνήσουμε τὴν ὑπέρτατη θυσία.

Ἐὰν τὰ διάφορα Ἔθνη ἑορτάζουν τὰς ἐθνικάς των ἐπετείους ὑπερηφανα καὶ μὲ μεγαλοπρέπειαν, ἡ Ἑλλάδα μας δικαιοῦται νὰ κατέχῃ τὸ προβάδισμα καὶ νὰ καυχᾶται διὰ κατορθώματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν παγκόσμιον ἀπήχησιν καὶ ἐπίδρασιν, ὥστε νὰ ἀλλάζουν τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας καὶ νὰ κατατάξουν τοὺς ἥρωάς των μεταξὺ τῶν ἡμιθέων.

Τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος, προωρισμένον ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ φωτίζῃ μὲ τὸν ὑπέροχον πολιτισμόν του τοὺς βαρβάρους λαούς, ἀναγκάστηκε πολλὲς φορὲς νὰ ἀνεβῇ τὸν μαρτυρικὸν Γολγοθᾶν διὰ νὰ διαφυλάξῃ καὶ νὰ περισώσῃ τὸ πολυτιμότερον γιὰ ἕνα Ἔθνος ἀγαθόν, τὴν Ἐλευθερίαν του.

Ἄπειρο εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἐπιδρομέων, οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τῶν αἰώνων, σὰν αἱμοδιψεῖς τίγρεις, προσεπάθησαν νὰ θύσουν καὶ νὰ ἀπολέσουν στὸν ἁγιασμένο τοῦτο τόπο. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ κατέπληξε καὶ αἰφνιδίασε τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη, ἦταν μιὰ συντριπτικὴ εἴδησις, ἡ ὁποία ἔγινε γνωστὴ κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Ἐνῶ ἡ πατρίδα μας ἐκοιμᾶτο τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, ξαφνικὰ οἱ σειρῆνες διέκοψαν τὸν ρυθμὸν τοῦ καθημερινοῦ μόχθου. Ἡ φασιστικὴ Ἰταλία, χωρὶς νὰ προκληθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον της κατὰ τρόπον ἀνανδρον, ἐπειδὴ ἡ χώρα τῶν Ἡμιθέων καὶ τῶν Τιτάνων δὲν ἐπέτρεψε να καταπατηθῇ τὸ ἱερόν της ἔδαφος ἀπὸ τὶς φασιστικὲς ὁρδές.

Τυφλωμένες ἀπὸ τὶς ἀπροσδόκητες ἐπιτυχίες τους στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο, οἱ δυνάμεις τοῦ Ἄξονος πίστεψαν πὼς ἕνα ἁπλὸ τελεσίγραφο ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ προσφέρῃ ἡ Ἑλλάδα (γῆν καὶ ὕδωρ).

Καὶ τοτε συνέβη κάτι τὸ ἀφάνταστον, κάτι τὸ μεγαλειῶδες. Κάτι ποὺ ἔκανε ὅλους τοὺς λαούς, ποὺ ἐστέναζαν κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τοῦ φασισμοῦ, νὰ σκιρτήσουν ἀπὸ ἀγαλλίαση, νὰ ἀντλήσουν θάρρος καὶ ἐλπίδα καὶ νὰ γίνῃ πλέον πίστις εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ φασισμὸς δὲν ἦταν ἀήττητος. Εἰς τὸν δαίμονα τῆς βίας, ὅταν εἰς τὰς τρεῖς μετὰ το μεσονύκτιον ἐκτύπησε τὴν πόρτα τῆς Ἑλλάδος διὰ να ζητήσῃ τὴν ὑποταγήν της, ὠρθώθηκε τὸ ὑψηλότερον κῦμα τῆς αἰωνιότητος. Ἐξύπνησαν καὶ ἐτινάχτηκαν ὀρθιοι εἰς ἕνα ἀγέρωχο «παρών» οἱ τριάντα αἰῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ὑπερηφανος, μικρὰ εἰς τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ τεραστία εἰς την δυναμιν τῆς ψυχῆς, Ἑλλὰς επεταξε το κουρελόχαρτο εἰς τον ἐκθιαστὴν καὶ δια τοῦ στοματος τοῦ τοτε Βασιλέως καὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς χώρας ἔδωκε μίαν ἀπάντησιν ἱστοσικήν, μιαν ἀπάντησιν θρυλικὴν μίαν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία ἔφερεν ἀντιμέτωπον τὴν Ἰδέαν πρὸς τὴν ὕλην καὶ τὴν ὠμὴν βίαν. Τὸν ὄρθρον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἱστορία 30 αἰώνων στεφανώθηκε μὲ δύο συλλαβὲς «ΟΧΙ»

Μὲ τὸ πρῶτο φῶς τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας ἀκούστηκε βαρύγδουπο καὶ βροντερὸ ἕνα θεῖο σάλπισμα. Ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος πρὸς τὰ παιδιά της γιὰ νὰ ἀτσαλώσουν καὶ νὰ γρανιτώσουν τὴν ψυχήν τους καὶ νὰ ὑπερασπιστοῦν τοὺς τάφους τῶν Πατέρων τους, τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ τῆς φυλῆς. «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων», εἶναι τὸ παράγγελμα τῶν Ταγῶν τοῦ Ἔθνους. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ αἰώνιο πρόσταγμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰ ξημερώματα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς δίδεται στὰ παιδιὰ της γιὰ τὰ μεγάλα ἔργα.

Τὸ «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων» εἶναι ἡ ἐπιταγή, ποὺ δίνεται εἰς τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος γιὰ μεγαλουργήματα, ποὺ καταγράφονται στὸ λεύκωμα τῶν παγκοσμίων γεγονότων. Μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἀκουεται τὸ σύνθημα τοῦτο καὶ διατρέχει τοὺς αἰθέρας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἀντίλαλός του ξεπερνᾶ τὰ ὄρια τὰ ἑλληνικὰ καὶ γινεται ἠχὼ καὶ γίνεται παιάνας καὶ γίνεται ὕμνος, ποὺ δονεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Γεμᾶτο ἀπὸ ἀγωνιστικὴ διάθεση διαλαλεῖται εἰς τὰ πέρατα τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου τὸ διάγγελμα τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Μεταξᾶ, τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Νίκης. «Ἡ στιγμὴ ἐπέστη, ποὺ θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν τιμήν της. Τώρα θὰ ἀποδειξωμεν ἐὰν πράγματι εἴμεθα ὀξιοι τῶν προγόνων μας καὶ τῆς Ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐξησφάλισαν οἱ προπάτορές μας. Ὅλον τὸ Ἔθνος ἂς ἐγερθῇ σύσσωμον. Ἀγωνισθῆτε διὰ τὴν Πατρίδα, τὰς γυναῖκας, τὰ παιδιά σας καὶ τὰς ἱεράς μας παραδόσεις. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών».

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς λατρειας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν θὰ ἀπευθύνῃ τὸ διάγγελμά του ὁ μάρτυς Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β', λακωνικὸν καὶ ὑπερόχων, ὅπως ὑπέροχες ἦσαν τότε οἱ στιγμὲς τοῦ Ἔθνους.

«Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην στιγμήν, εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε Ἕλλην καὶ κάθε Ἑλληνὶς θὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των μέχρι τέλους καὶ θὰ φανοῦν ἀνταξιοι τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Ἱστορίας. Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς, τὸ Ἔθνος σύσσωμον καὶ πειθαρχοῦν ὡς εἷς ἄνθρωπος, θὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης».

Στὸ διάγγελμά του πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις θὰ διαβλωσι ὁ ἀρχιστράτηγος Παπάγος τὴν πίστιν του διὰ τὴν τελικὴν Νίκην. «Ἔχω ἀκράδαντον πεποίθησιν, γράφει, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς Στρατὸς θὰ γράψῃ νέας λαμπρὰς σελίδας εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους. Μὴν ἀμφιβάλητε ὅτι τελικῶς θὰ ἐπικρατήσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἔθνους. Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται φανῆτε ἥρωες».

Στὶς μεγαλειώδεις ἐκεῖνες γιὰ τὸ Ἔθνος μας ἡμέρες θὰ δώσῃ ὅπως πάντα τὸ «Παρών» καὶ ἡ Ἐκκλησία. Στὸ διαγγελμα τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν διαβάζουμε: «Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ τὰ ὅπλα τὰ ἱερὰ καὶ πέποιθεν ὅτι τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος, εὐπειθῆ εἰς τὰ κελεύσματα αὐτῆς καὶ τὸν Θεον, θὰ σπεύσουν ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ νὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς καὶ θὰ συνεχίσουν οὕτω τὴν ἀπ' αἰώνων πολλῶν ἀδιάκοπον σειρὰν τῶν τιμίων καὶ ἐνδόξων ἀγώνων. Οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐν ὅπλοις καὶ ἐν ὅπλοις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙ' ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΝ

Ἐρασιτεχνικὸν ὑποβρύχιον κατεσκεύασθη εἰς Ἀμερικὴν

ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΑΙ ΤΟΥ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΘΑΥΜΑΣΙΑΝ ΘΕΑΝ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

ΝΟΡΦΟΛΚ, ΒΙΡΓΙΝΙΑ. — Ὁ μαγικὸς κόσμος τοῦ θαλασσίου βυθοῦ θὰ σταματήσῃ πλέον νὰ εἶναι ξένος πρὸς ἐκείνους ποὺ θαυμάζουν καὶ ἐπιζητοῦν τὰς σπανίας φυσικὰς καλλονάς. Ἐσχεδιάσθη ἤδη τὸ πρῶτο ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀσφαλὲς καὶ εὐκολοκυβέρνητον ἐρασιτεχνικὸν ὑποβρύχιον. Τὸ ὑποβρύχιον αὐτὸ παρέχει θαυμασίαν θέαν τοῦ βυθοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ ἄνεσιν καὶ εὐχέρειαν χειρισμῶν. Δεδομένου ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς περιπέτεια τραβάει ἀκόμη καὶ τοὺς μὴ τολμηροὺς, προβλέπεται ὅτι τὸ ἐρασιτεχνικὸν ὄχημα θὰ προσελκύσῃ τόσους πολλοὺς φίλους τῶν θαλασσίων σπόρ, ὥστε νὰ καταστῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ αὐτοκίνητον τοῦ θαλασσίου βυθοῦ.

ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ ΒΑΛΒΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΤΡΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΘΡΟΜΒΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΑΣ

ΜΠΕΡΜΙΓΚΑΜ, ΑΛΑΜΠΑΜΑ. — Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο χρόνια κινεῖ ὁλοὲν περισσότερον τὴν προσοχὴν τῶν εἰδικῶν ἡ ἀντικατάστασις βλαμένων βαλβίδων τῆς καρδίας μὲ κατεψυγμένας τοιαύτας. Ἤρχισαν μάλιστα οἱ εἰδικοὶ νὰ πιστεύουν ὅτι αἱ κατεψυγμέναι φυσικαὶ βαλβίδες εἶναι προτιμότεραι ἀπὸ τὰς συνθετικὰς εἰς τὰς ἐγχειρήσεις ἀνοικτῆς καρδίας. Τὸ μέγα πρόσον τῶν βαλβίδων αὐτῶν εἶναι ὅτι ἀποτρέπουν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν θρόμβωσιν τοῦ αἵματος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σημαντικὸν πρόβλημα εἰς τὰ δέκα ἕως σαράντα ἑκατοστὰ τῶν περιστατικῶν ἀλλαγῆς βαλβίδων.

Προφανῶς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα δὲν θεωρεῖ τὴν κατεψυγμένην βαλβίδα ξένην — ὡς συμβαίνει με τὴν πλαστικήν — καὶ δι' αὐτὸ δὲν κινητοποιεῖ τὸν ἀμυντικὸν μηχανισμὸν του διὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ. Ὡς γνωστόν, ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια εἰς τὴν μεταμόσχευσιν ἐσωτερικῶν ὀργάνων (ὅπως π. χ. τῶν νεφρῶν) εἶναι ὅτι τὸ σῶμα τοῦ δέκτου δὲν τὰ ἀνέχεται. Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τὸ μειονέκτημα τῆς κατεψυγμένης βαλβίδος εἶναι ὅτι, διὰ τὴν τοποθετησιν της, ἀπαιτεῖται σχεδὸν διπλασιος χρονος ἀπὸ ὅσος χρειάζεται διὰ τὴν τοποθέτησιν πλαστικῆς.

Ὁπωσδήποτε, ἡ νέα τεχνικὴ κερδίζει ἔδαφος, ἔχει δὲ ἀρχίσει ἡ ἐφαρμογή της ἐπὶ ἀνθρώπων. Ὁ εἰδικὸς καρδιοχειρουργὸς Κίρκλαντ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀλαμπάμας ἐν Μπέρμιγκαμ, ἀνέφερεν εἰς την Συνέλευσιν τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρίας τῆς Γεωργίας ὅτι ἕως τώρα ἔχει τοποθετήσει ἐπιτυχῶς κατεψυγμένας βαλβίδας ἐπὶ καρδιοπαθῶν. Ὁ ἐπιστήμων αὐτὸς πιστεύει, ἐν τελευταία ἀναλύσει, ὅτι ἡ χρῆσις φυσικῶν βαλβίδων εἶναι πολὺ προτιμοτέρα ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν πλαστικῶν.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑ

Η ΕΠΟΧΗ ΦΥΤΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Τοῦ κ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τρόπος φυτεύσεως τῶν δένδρων εἶναι σχεδὸν γνωστή, ἰδίως εἰς τοὺς ἀγρότας, πλὴν ὅμως ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ κυρίως οἱ ὁποῖοι δὲν κατέχουν καλῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην, δὲν κρίνεται ἄσκοπον, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκομίας καὶ δασοκομίας, αἵτινες ἀποτελοῦν ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας, νὰ ἐπαναλάβωμεν δι' ὀλίγων τὰς κάτωθι σχετικὰς ὁδηγίας:

Ὡς γνωστόν, τὰ δένδρα βοτανικῶς διακρίνονται εἰς ἀειθαλῆ καὶ φυλλοβόλα. Ἀειθαλῆ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διατηροῦν τὸ φύλλωμά των ὁλον τὸν χρόνον καὶ φυλλοβόλα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα πέφτουν ἐς τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος.

Τὰ ἀειθαλῆ ἐλαῖες, λεμονιές, πορτοκαλιές, μεσοκουλιὲς κλπ φυτεύονται τὸν Νοέμβριον, ὅταν εἶναι στραγγερὰ τὰ χωράφια ἄλλως μετὰ πάροδον τοῦ χειμῶνος, ἤτοι ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου μεχρι 15 Μαρτίου εἰς τὰ πεδινὰ μέρη καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ ὀλίγον ἀργότερα. Τὸν χειμῶνα (Δεκέμβριον — Ἰανουάριον) ἡ φύτευσις τῶν δένδρων τούτων πρέπει νὰ ἀποφεύγεται, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ξεραθοῦν ἀπὸ τοὺς παγετούς. Τὰ ἀειθαλῆ ἄγρια δασικὰ δένδρα, πεῦκα, κουκουναργιές, κυπαρίσσια, εὐκάλυπτα κλπ. φυτεύονται κατὰ προτίμησιν πρὸ τοῦ χειμῶνος, ἐφ' ὅσον εἶναι δύσκολο τὸ πότισμά τους τὸ καλοκαίρι, ἐλλως καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα μέχρι τέλους φεβρουαρίου, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι τὰς παγερὰς ἡμέρας ἢ ξεροβόρια πρέπει ν' ἀποφεύγεται ἡ φύτευσις τούτων.

Τὰ φυλλοβόλα, ἤτοι μυγδαλιές, καρυδιές, μηλιές, ακακίες κλπ. φυτεύονται καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος ἀπὸ 20 φεβρουαρίου μέχρι 15 Μαρτίου διὰ τὰ πεδινὰ μέρη καὶ ὀλίγον ἀργότερα διὰ τὰ ὀρεινά, ἐκτὸς τῆς μυγδαλιᾶς, ἡ ὁποία φυτεύεται τὸν Ἰανουάριον. Γενικῶς, μετὰ τὴν φύτευσιν, τὰ δενδρύλλια δέον νὰ ποτίζωνται ἂν πρόκειται νὰ βρέξῃ πολύ, τὰ μὲν μικρὰ πεῦκα, κυπαρίσσια κλπ. μὲ 2—3 κιλὰ νερὸ τὰ δὲ μεγάλα, ἐλπές, λεμονιὲς κλπ. μὲ 10—15 κιλά.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν φυτεύσεως τῶν δένδρων καὶ ἀριθμὸν κατὰ στρέμμα, ἂς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ κάτωθι:

Εἶδος Δένδρων: Λεμονιὲς ἀπόστασις εἰς μέτρα. 6 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 29.

Εἶδος Δένδρων: Πορτοκαλέαι ἀπόστασις εἰς μέτρα 5. ἀριθμ. δένδρων κατὰ στρέμμα 40.

Εἶδος Δένδρων: Μανταρινέαι κιτρέαι ἀπόστασις εἰς μέτρα 4 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 62.

Εἶδος Δένδρων: Ἐλαῖαι - μηλέαι: ἀπόστασις εἰς μέτρα. 9—10. ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 13.

Εἶδος δένδρων: Ἀπιδέα, ἀμυγδαλέα: ἀπόστασις εἰς μέτρα 7 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 20.

Εἶδος δένδρων: Καρυδέα. ἀπόστασις εἰς μέτρα 12-14 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 5.

Εἶδος δένδρων: Κυπάρισσος ἀπόστασις εἰς μέτρα 1 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 1.000.

Εἶδος δένδρων: Εὐκάλυπτος ἀπόστασις εἰς μέτρα 1.50 ἀριθμὸς δένδρων κατὰ στρέμμα 400.

ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δασοπόνος
Πρόεδρος
φιλοδασικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

ΩΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΑΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Εἰς πρόσφατον δήλωσίν του, ὁ Ἀμερικανὸς Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Φρῆμαν, προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι ὁ κόσμος «θὰ νικήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τῆς πείνης καὶ ὅτι ἡ νίκη θὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης γενεᾶς».

Ὁ Ἀμερικανὸς Ὑπουργὸς ὑπεγράμμισεν, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ πείνα θὰ κατανικηθῇ εἰς τὸν κόσμον μόνον ὅταν αἱ ὑπὸ ἀνάπτυξιν χῶραι ἀποκτήσουν τὰ μέσα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐπισιτισμοῦ των, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξειλιγμένων χωρῶν.

«Εἶναι ἀληθές», παρετήρησεν ὁ κ. Φρῆμαν ὁμιλῶν πρὸς μίαν ἐμάδα Ἀμερικανῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἀποθήκευσιν τροφίμων, «ὅτι αἱ ἀνεπτυγμέναι χῶραι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ λύσουν τὸ ἐπισιτιστικὸν πρόβλημα τῆς Λοΐσς, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦδε καὶ τουλάχιστον μέχρι τὸ 1980».

«Τὸ ἐρώτημα, ὅμως, εἶναι τί πρέπει νὰ συμβῇ μετὰ τὸ 1980, εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς Ὑπουργός.

«Ἡ ἀνθρωπιστικὴ ἠθικὴ ὑποχρέωσις τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀναλάβει αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ τὰς κακουχίας καὶ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς περιπτώσεις λιμοῦ εἰς ἄλλας περιοχὰς τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι νέα καὶ αὐτὴ ἡ ὑποχρέωσις θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκτελῆται», εἶπεν ὁ κ. Φρῆμαν.

«Ἀπὸ τοῦ 1954», ἐτόνισε, «150 ἑκατομμύρια τόννοι ἀμερικανικῶν τροφίμων, ἀξίας ἄνω τῶν 20.000 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν πεινώντων λαῶν εἰς περισσοτέρας τῶν 100 χωρῶν».

Παρὰ τὴν τεραστίαν αὐτὴν προσπάθειαν, παρετήρησεν ὁ κ. Ὑπουργός, «ὑπάρχουν σήμερον περισσότερα πεινῶντα στόματα εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε».

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1959 καὶ 1961, εἶπε, «αἱ πεινῶσαι χῶραι εἰσήγαγον 20,7 ἑκατομμύρια μετρικῶν τόννων σίτου ἐτησίως. Τὰ δύο τρίτα τῆς ποσότητος αὐτῆς ἐπωλήθησαν μέσω τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἕνα τρίτον παρεσχέθη διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν παραχωρήσεων».

«Κατὰ τὰ ἔτη ὅμως, 1964 καὶ 1965, δηλ. ἡμισείαν δεκαετίαν ἀργότερον, αἱ αὐταὶ χῶραι εἰσήγαγον 29 ἑκατομμύρια μετρικῶν τόννων· ἄνω τοῦ ἡμίσεος τῆς ποσότητος αὐτῆς εἰσήχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν παραχωρήσεων καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Νόμου 480.

«Εἶναι σαφές», εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς Ὑπουργός, «ὅτι ἡμεῖς φροντίζομεν διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν πεινώντων λαῶν. Εἶναι, ὅμως, ὁμοίως σαφὲς ὅτι οὐδεμίαν βοήθειαν προσέχομεν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοὺς λαοὺς νὰ λύσουν οἱ ἴδιοι τὸ ἐπισιτιστικόν των πρόβλημα. Εἶναι δὲ τέλος πλέον ἡ σαφὲς ὅτι δὲν συνεβάλομεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐπισιτιστικοῦ προβλήματος εἰς ἕνα πεινῶντα κόσμον.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΥΦΑΝΤΑ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 106

★

ΣΤΟΡ, ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ, ΝΤΙΒΑΝΟΣΚΕΠ